

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra En Politiker

Citation: Brandes, Edvard: "En Politiker", i Brandes, Edvard: *En Politiker*, P. G. Philipsen, 1889, s. 289. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_04-shoot-idm140632369754016/facsimile.pdf (tilgået 22. juli 2024)

Anvendt udgave: En Politiker

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

»Ja forfærdeligt gærne, hvis De virkelig vil have mig med. De kan begribe, at jeg som sidder alene hjemme altid —«

Hun fuldfører ikke Sætningen, men det behøves heller ikke, Meningen er klar nok. Og nu aftaler de, at Tage skal gaa ud og købe Billetter i Kasino, medens Margrete gaar hjem og gør istand til Middag.

Præcis Klokken fem stiller han saa igen med den skønneste Rosenbuket, som han har kunnet opdrive, og han har næsten maattet opbryde en af de fineste Blomsterbutiker for at skaffe den tilveje paa en Søndag. Hun takker ham straalende.

De sætter sig tilbords til et tarveligt Maaltid: Suppe og Kotelet. Ved Bordet taler de en Del om Johan: Margrete ser alvorlig ud, naar de kommer ind paa hans Arbejde og dets frugtesløse Natur. Thi ogsaa politisk viser det sig til Tages Forbavselse, at de er enige. Han er nu ganske ked af det politiske Venstre og fast overtydet om, at Førerne har baaret sig dumt ad. Højre har Magten, siger han, og det bliver saamænd aldrig anderledes; det er ogsaa den literære Frihed, Aandsfriheden, hvorpaa det kommer an. Mar-

grete tror nok, at han har Ret: hun har vel tænkt det Samme, men ikke saadan kunnet udtrykke det. Hun spørger ham om mere og giver ham Anledning til længere Udviklinger, hvad Tage ikke har noget imod. Og atter falder Tafen paa Johan, og de bliver begge rørte ved Tanken om hans utrolige Hjærtensgodhed og Hæderlighed. Han lever kun for Ideerne, siger Margrete med et let Suk, og Tage bekræfter dette: Johan har fra sin Ungdom af været en uforbederlig Ideaiist.

»Der er ikke saa bravt et Menneske paa Jorden«, slutter han, »ikke en ond Blodsdraabe i ham.«

Margrete bøjer bifaldende sit smukke Hoved og siger med et rørende Blik:

»Han er ligesom for god til denne Verden.«

— Men Tiden iler, og de maa i Kasino. Der er Førsteforestilling af det nye Udstyrsstykke: *Solens Datter*, og Tage har i dyre Domme skaffet de to Billetter til sig og Margrete. Selv havde han vel én i Forvejen, men den nyttede ikke synderligt; for han vilde absolut have to Pladser ved Siden af hinanden paa Gulvet. Dog han fortryder sandelig ikke Pengene, da han